# De Verborgen Geschiedenis van Vers Veertig - Nummer Veertien

*Het tweede wee — Deel één*

Jeff Pippenger
2026-06-05

In het vorige artikel hebben wij de profetische kenmerken van de vijfde bazuin, die het eerste wee is, in overeenstemming gebracht met de spoedig komende zondagswet. Het beschouwen van de vijfde bazuin als de eerste van de laatste drie bazuinen, vanuit de benadering dat de eerste de laatste illustreert, brengt de profetische rol van de islam van het eerste wee in overeenstemming met de aardbeving van Openbaring elf. Ik ontving een e-mail van een vriend op de dag nadat wij dit artikel tijdens de sabbatsamenkomst hadden besproken, en mijn vriend probeerde eveneens de zesde bazuin, die het tweede wee is, in overeenstemming te brengen met de spoedig komende zondagswet. Dit is een geldige benadering, want de laatste drie bazuinen zijn drie weeën.

> En ik zag, en hoorde een engel vliegen in het midden des hemels, die met luide stem zei: Wee, wee, wee hun die op de aarde wonen, vanwege de overige bazuinstemmen van de drie engelen die nog zullen bazuinen! Openbaring 8:13.

De laatste drie bazuinen vormen een afzonderlijk symbool binnen de zeven bazuinen, evenals de laatste drie gemeenten onderscheiden zijn van de eerste vier en de laatste drie zegels onderscheiden zijn van de zeven zegels. Deze profetische waarheid is door de jaren heen dikwijls behandeld. Naast het overwegen van het licht dat voortkomt uit de beschouwing van de eerste en de derde wee als een alfa- en omegasymbool, moeten wij ook de drie weeën beschouwen als een drievoudige toepassing van profetie.

Een drievoudige toepassing van de profetie maakt duidelijk dat alle profetische kenmerken van het eerste en tweede wee ook in het derde wee aanwezig zullen zijn. Het eerste wee was de islam van Arabië en het tweede wee was de islam van Turkije. Het eerste wee moest een derde deel van de mensen “kwellen” en het tweede wee moest een derde deel van de mensen “doden”.

## Kwelling van het eerste wee

> En hun werd gegeven dat zij hen niet zouden doden, maar dat zij vijf maanden gepijnigd zouden worden; en hun pijniging was als de pijniging van een schorpioen, wanneer hij een mens steekt. … En zij hadden staarten, schorpioenen gelijk, en er waren angels in hun staarten; en hun macht was om de mensen vijf maanden schade toe te brengen. Openbaring 9:5, 10.

## Dood van het tweede wee

> En de vier engelen werden losgelaten, die gereedgemaakt waren tegen het uur, en de dag, en de maand, en het jaar, om het derde deel van de mensen te doden. … Door deze drie werd het derde deel van de mensen gedood, door het vuur, en door de rook, en door de zwavel, die uit

> hun monden uitging. Openbaring 9:15, 18.

De twee derden van de mensen die niet werden gedood, bekeerden zich niet.

> En de overige mensen, die door deze plagen niet gedood waren, bekeerden zich toch niet van de werken van hun handen, zodat zij de demonen niet zouden aanbidden, en de afgoden van goud, en zilver, en koper, en steen, en hout, die noch kunnen zien, noch horen, noch wandelen; ook bekeerden zij zich niet van hun moorden, noch van hun toverijen, noch van hun hoererij, noch van hun dieverijen. Openbaring 9:20, 21.

De zeven bazuinen zijn een voorafbeelding van de zeven laatste plagen, en in vers twintig worden de bazuinen plagen genoemd. De Verenigde Staten vormen een derde deel van de drievoudige vereniging van de draak, het beest en de valse profeet, en het wordt als het zesde koninkrijk gedood bij de zondagswet. Zijn dood werd veroorzaakt door valse aanbidding, voorafgebeeld door „de werken hunner handen", de „aanbidding" van „duivelen en gouden, zilveren, koperen, stenen en houten afgoden", en door „moorden", „toverijen", „hoererij" en „diefstallen".

Valse aanbidding, voorgesteld door de zondagse eredienst, is de „oorzaak" waarvan men zich moet bekeren; maar zij bekeerden zich niet, zodat het „gevolg" de kwelling en de dood is, teweeggebracht door de sprinkhanen van de islam. Hoewel een derde van de mensen, de Verenigde Staten, bij de zondagswet wordt gedood, bekeert de andere twee derde zich niet.

## Weeën en engelen

Het eerste en tweede wee komen overeen met de eerste en tweede engel van de Milleritische geschiedenis, en die geschiedenis wordt tot op de letter herhaald in de geschiedenis van de honderd vierenveertigduizend. De geschiedenis van de honderd vierenveertigduizend is de geschiedenis van de derde engel en komt overeen met het derde wee. Evenals de wegmarkeringen van de Milleritische geschiedenis worden herhaald in de geschiedenis van de honderd vierenveertigduizend, zo zullen ook de wegmarkeringen van het eerste en tweede wee worden herhaald in de geschiedenis van de derde engel.

> „De eerste en tweede boodschap werden gegeven in 1843 en 1844, en wij staan nu onder de verkondiging van de derde; maar alle drie de boodschappen moeten nog steeds worden verkondigd. Het is nu evenzeer noodzakelijk als ooit tevoren dat zij worden herhaald aan hen die de waarheid zoeken. Met pen en stem moeten wij de verkondiging doen weerklinken, waarbij wij hun volgorde tonen en de toepassing van de profetieën die ons brengen tot de boodschap van de derde engel. Er kan geen derde zijn zonder de eerste en de tweede. Deze boodschappen moeten wij aan de wereld geven in publicaties, in voordrachten, waarbij wij in de lijn van de profetische geschiedenis de dingen tonen die zijn geweest en de dingen die zullen zijn." Selected Messages, boek 2, 104.

Ons werk als studenten van de profetie is de boodschappen van de eerste en de tweede engel te verenigen tot de boodschap van de derde engel. Zonder de eerste twee boodschappen kunt u geen derde boodschap hebben, want „er kan geen derde zijn zonder de eerste en de tweede." Dit is waar in termen van 'volgorde', want als er geen eerste en tweede zijn, dan is de derde in werkelijkheid

de eerste. Het is ook waar in termen van ‘inhoud’, want de profetische kenmerken van de eerste en de tweede bepalen de kenmerken van de derde. Wiskundig is er geen derde zonder een eerste en tweede, en profetisch zijn er geen wegmarkeringen in de derde engel, indien de wegmarkeringen van de eerste en de tweede worden weggelaten.

> „God heeft de boodschappen van Openbaring 14 hun plaats gegeven in de lijn van de profetie, en hun werk zal niet ophouden vóór de afsluiting van de geschiedenis van deze aarde. De boodschappen van de eerste en de tweede engel zijn nog steeds waarheid voor deze tijd en moeten parallel lopen met deze die volgt. De derde engel verkondigt zijn waarschuwing met luide stem. ‘Na deze dingen,’ zei Johannes, ‘zag ik een andere engel uit de hemel neerdalen, die grote macht had, en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid.’ In deze verlichting is het licht van alle drie de boodschappen verenigd.” The 1888 Materials, 803, 804.

Ons werk is om „in de lijn van de profetische geschiedenis de dingen die geweest zijn” in de beweging van de Millerieten te tonen, „en de dingen die zullen zijn” in de beweging van de honderd vierenveertigduizend.

> „De Heere staat op het punt de wereld te straffen om haar ongerechtigheid. Hij staat op het punt kerkelijke lichamen te straffen om hun verwerping van het licht en de waarheid die hun gegeven is. De grote boodschap, waarin de boodschappen van de eerste, de tweede en de derde engel worden verenigd, moet aan de wereld worden verkondigd. Dit moet de kern van ons werk zijn.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, deel 7, 950.

Het samenvoegen van de boodschap van de eerste en de tweede engel is datgene wat de aarde verlicht wanneer de engel van Openbaring achttien neerdaalt. Zij verklaarde: „Na dezen,” zei Johannes, „zag ik een andere engel uit de hemel neerdalen, die grote macht had, en de aarde werd verlicht van zijn heerlijkheid.” In deze verlichting wordt het licht van alle drie de boodschappen samengevoegd. De „verlichting” die ermee verbonden is dat „de aarde” „verlicht” wordt, wordt tot stand gebracht wanneer „het licht van alle drie de boodschappen wordt samengevoegd.” Het werk van het regel op regel samenvoegen van de drie boodschappen door de Milleritische geschiedenis in twee parallellen te brengen met de geschiedenis van de honderd vierenveertigduizend, dient ook met betrekking tot de drie weeën tot stand te worden gebracht.

De val van Babylon, zoals verkondigd door de tweede engel, kan niet worden gescheiden van de boodschap van de eerste engel. De boodschap van de eerste engel wees op de Wederkomst van Christus in 1843, en toen de boodschap faalde, bracht het gevolg van die boodschap de val van de protestantse kerken teweeg. Het gevolg was de tweede engel, de oorzaak was het falen van de eerste engel. Indien er geen eerste engel was geweest, zou er geen val van Babylon zijn geweest zoals verkondigd door de tweede engel. Het element dat oorzaak en gevolg met elkaar verbond, was „tijd”. De „tijd” (1843) kwam niet tot vervulling, en dat falen bracht het „gevolg” voort. De „oorzaak” was de dwaling van de identificatie dat de drie profetieën, waarvan Miller ten onrechte had geconcludeerd dat zij omstreeks 1843 zouden eindigen. Die drie profetieën van 1335, 2300 en de 2520 jaren had Miller geacht te zullen eindigen met Christus’ komst op de wolken in 1843. Toen de tijdsprofetieën die Miller verkeerd had begrepen, faalden, verschafte dit de protestanten de reden om de boodschap van de eerste engel te verwerpen, en de tweede engel verscheen. De eerste

engel was de „oorzaak” en de tweede was het „gevolg”.

De boodschappen van de eerste en de tweede engel kunnen niet van elkaar worden gescheiden, want zij zijn profetisch met elkaar verbonden door profetische tijd. Ook het eerste en het tweede wee zijn profetisch met elkaar verbonden door „tijd”. De tijdsprofetie van het eerste wee, die honderd vijftig jaren van kwelling aanduidt, eindigt precies daar waar de tijdsprofetie van driehonderd eenennegentig jaren en vijftien dagen van het tweede wee, dat doodt, begint. Tijdsprofetie verbindt het eerste en het tweede wee en ook de boodschappen van de eerste en de tweede engel.

De vervulling van de tijdsprofetieën van de eerste en tweede wee gaf kracht aan de boodschap van de eerste engel en bracht de engel van Openbaring tien neer om de wereld met zijn heerlijkheid te verlichten. Sprekend over de eerste engel, tekende Zuster White op dat haar werd „gezegd dat zijn zending was de aarde met zijn heerlijkheid te verlichten en de mens te waarschuwen voor de komende toorn van God”. Dat is precies de zending van de derde engel van Openbaring achttien.

> „De engel die zich verenigt in de verkondiging van de boodschap van de derde engel, zal de gehele aarde verlichten met zijn heerlijkheid. Hier wordt een werk voorzegd van wereldwijde omvang en ongekende kracht. De adventbeweging van 1840–44 was een heerlijke openbaring van de macht van God; de boodschap van de eerste engel werd naar elke zendingspost in de wereld gebracht, en in sommige landen was er de grootste godsdienstige belangstelling die in enig land sinds de Reformatie van de zestiende eeuw is waargenomen; maar deze zullen worden overtroffen door de machtige beweging onder de laatste waarschuwing van de derde engel.
>
> “Het werk zal gelijk zijn aan dat van de Pinksterdag. Zoals de ‘vroege regen’ werd gegeven in de uitstorting van de Heilige Geest bij de aanvang van het evangelie, om het opkomen van het kostbare zaad te bewerken, zo zal de ‘late regen’ aan het einde ervan worden gegeven tot het rijpen van de oogst. ‘Dan zullen wij kennen, indien wij voortgaan den Heere te kennen: Zijn uitgang is bereid als de dageraad; en Hij zal tot ons komen als de regen, als de spade en vroege regen over de aarde.’ Hosea 6:3. ‘Verheugt u dan, gij kinderen van Sion, en verblijdt u in den Heere, uw God; want Hij heeft u gegeven den vroegen regen in rechtmatigheid, en Hij zal den regen voor u doen neerdalen, den vroegen regen en den laten regen.’ Joel 2:23. ‘En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees.’ ‘En het zal geschieden, dat een ieder die de Naam des Heeren zal aanroepen, behouden zal worden.’ Acts 2:17, 21.”
>
> „Het grote werk van het evangelie zal niet eindigen met een geringere openbaring van de kracht van God dan die welke het begin ervan kenmerkte. De profetieën die vervuld werden in de uitstorting van de vroege regen bij de opening van het evangelie, zullen opnieuw vervuld worden in de late regen aan het einde ervan. Hier zijn ‘de tijden van verkwikking’ waarop de apostel Petrus vooruitzag toen hij zei: ‘Komt dan tot berouw en bekeert u, opdat uw zonden uitgewist worden, wanneer de tijden der verkwikking zullen komen van het aangezicht des Heeren; en Hij Jezus zenden zal.’ Handelingen 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

De vervulling van de tijdsprofetieën van het eerste en tweede wee bracht de engel in 1840 neer om de aarde met zijn heerlijkheid te verlichten, en bekrachtigde aldus de boodschap van de eerste engel; en de vervulling van het derde wee bracht de engel op 11 september neer om de aarde met zijn heerlijkheid te verlichten, en bekrachtigde aldus de boodschap van de derde engel. De verlichting van de aarde wordt tot stand gebracht door het samenvoegen van de twee bewegingen in een parallelle toepassing—regel op regel. Het is de boodschap van de drie weeën die de boodschap van de drie engelen bekrachtigt. Zij zijn als twee lijnen samengeweven: de ene innerlijk en de andere uiterlijk. De drie engelen vertegenwoordigen het werk van het volk van God, en hun werk wordt bekrachtigd door de vervulling van de drie weeën. Het uiterlijke is de islam en zijn profetische werk, en het innerlijke is Christus in Zijn volk—de hoop der heerlijkheid. Om deze reden is Juda in de profetie van Jakob betreffende de symboliek van zijn twaalf zonen in de laatste dagen aan de ezel gebonden.

> En Jakob riep zijn zonen en zei: Verzamelt u, opdat ik u verkondige wat u in het laatste der dagen wedervaren zal. Verzamelt u, en hoort, gij zonen van Jakob; en luistert naar Israël, uw vader. … Juda, gij zijt het, u zullen uw broeders prijzen; uw hand zal zijn op de nek van uw vijanden; de kinderen van uw vader zullen zich voor u neerbuigen. Juda is een leeuwenwelp; van de roof zijt gij opgestegen, mijn zoon; hij kromde zich, hij legerde zich neer als een leeuw, ja, als een oude leeuw; wie zal hem doen opstaan? De scepter zal van Juda niet wijken, noch de heersersstaf van tussen zijn voeten, totdat Silo komt; en Hem zullen de volken gehoorzaam zijn. Hij bindt zijn veulen aan de wijnstok, en het jong van zijn ezelin aan de edele wijnstok; hij wast zijn kleed in wijn, en zijn mantel in druivenbloed. Zijn ogen zijn donkerder dan wijn, en zijn tanden witter dan melk. Genesis 49:1, 2, 8–12.

Christus is de Leeuw uit de stam van Juda, die Zijn klederen in bloed gewassen heeft, en die „de edelste wijnstok" is, die profetisch gebonden is aan het „veulen van een ezelin". De uitwendige boodschap van de drie weeën is verbonden met de inwendige boodschap van de drie engelen. De eerste en tweede engel lopen parallel met de derde engel, en de eerste en tweede wee moeten parallel lopen met de derde wee.

## De Sleutel

De strijd om Ninevé is de 'sleutel' die de duisternis van de islam over de wereld brengt wanneer de dodelijke wond van het rooms-katholicisme wordt genezen bij de spoedig komende zondagswet, die de aardbeving van Openbaring elf is, waar het derde wee plotseling komt. Het komt in het 'uur' van de aardbeving.

> En op datzelfde uur geschiedde er een grote aardbeving, en het tiende deel van de stad viel, en bij de aardbeving werden zevenduizend mensen gedood; en de overigen werden bevreesd en gaven heerlijkheid aan de God des hemels. Het tweede wee is voorbijgegaan; en zie, het derde wee komt spoedig. Openbaring 11:13, 14.

De zondagswet zet voor de wereld de beproevingstijd van het beeld van het beest in gang, en de slag van Ninevé is de sleutel die de verovering van het zesde koninkrijk identificeert, terwijl de hoer van Tyrus in gedachtenis wordt gebracht wanneer zij haar liederen begint te zingen ter

vervulling van Jesaja drieëntwintig. De beproeving van het beeld van het beest is de toets waardoor iemands eeuwige bestemming wordt beslist, en zij wordt beslist voordat de genadetijd sluit. De genadetijd sluit voor de wereld wanneer Michaël opstaat. De beproevingstijd van het beeld van het beest voor de wereld van Openbaring hoofdstuk dertien, vers twaalf en volgende, wordt getypeerd in de beproevingstijd van het beeld van het beest voor de Verenigde Staten.

> „Wanneer Amerika, het land van godsdienstvrijheid, zich met het pausdom zal verenigen om het geweten te dwingen en de mensen te verplichten de valse sabbat te eren, zal het volk van elk land op de aardbol ertoe gebracht worden haar voorbeeld te volgen." Testimonies, deel 6, 18.

De beproevingstijd van het beeld van het beest in de Verenigde Staten scheidt af en verzegelt de honderdvierenveertigduizend van Openbaring zeven, en de beproevingstijd van het beeld van het beest voor de wereld verzegelt de grote schare van Openbaring zeven.

> "Buitenlandse naties zullen het voorbeeld van de Verenigde Staten volgen. Hoewel zij het voortouw neemt, zal toch dezelfde crisis over ons volk komen in alle delen van de wereld." Testimonies, volume 6, 395.

De sleutel die wordt voorgesteld door de slag om Ninevé markeert voor de wereld het begin van de tijd van beproeving met betrekking tot het beeld, terwijl zij tevens voor de Verenigde Staten het einde van die tijd van beproeving met betrekking tot het beeld markeert. Een sleutel, voorgesteld door de slag om Ninevé, opent de bodemloze put waaruit de vloed van de islam voortkomt, die in de wereld wordt voorgesteld als sprinkhanen. Die sleutel aan het einde van de middernachtsroep wordt getypeerd door een sleutel die aan het begin van de middernachtsroep in de Verenigde Staten diezelfde put opent.

De sleutel in de Verenigde Staten wordt in Leviticus drieëntwintig voorgesteld als het bazuinenfeest, wanneer de ezel wordt losgelaten aan het begin van de verkondiging van de middernachtroep. Die sleutel wordt omgedraaid wanneer de vuurbollen van Nashville arriveren. Het bazuinenfeest, en de aanval op Nashville wanneer de islam wordt losgelaten, is een type van de strijd om Ninevé bij de zondagswet.

De zondagswet is het einde van de verkondiging van de „middernacht"-roep, want de roep verandert dan in de „luide" roep, en het begin van die periode moet uit profetische noodzaak het einde illustreren. In het eerste wee moest de islam de legers van Rome, die de Verenigde Staten typeren, honderdvijftig jaar lang kwellen. De sleutel (de slag bij Ninevé) markeert het begin van de verkondiging van de middernacht-roep, evenals het Bazuinenfeest. In Leviticus drieëntwintig liggen er vijftien dagen tussen het Bazuinenfeest en Pinksteren, dat ook het Loofhuttenfeest is. Die vijftien dagen gedurende de beproevingstijd van het beeld van het beest in de Verenigde Staten komen overeen met de honderdvijftig jaren van kwelling in het eerste wee. Vijftien is een tiende van honderdvijftig.

Die vijftien dagen (honderdvijftig jaar) eindigen wanneer de driehonderdeenennegentig jaar en vijftien dagen beginnen. Sinds 22 oktober 1844 is profetische tijd niet langer van toepassing, zodat

de honderdvijftig jaren van kwelling een symbool zijn van de vijftien dagen van Leviticus drieëntwintig, die beginnen met het feest der bazuinen, vijf dagen later gevolgd door de verhoging van het banier, vijf dagen later gevolgd door het oordeel van de Grote Verzoendag, gevolgd door vijf dagen tot de pinksterlijke uitstorting.

Daar begint het „uur, en een dag, en een maand, en een jaar, om het derde deel der mensen te doden". Het „uur" is het uur van de grote aardbeving, namelijk de zondagwet. De „dag" is de dag van des HEEREN vergelding, wanneer de Laodiceïsche Kerk der Zevende-dags Adventisten uit de mond des Heeren wordt uitgespuwd.

> Want zij zijn een volk zonder raad, en er is geen verstand in hen. Och, waren zij wijs, verstonden zij dit, merkten zij op wat hun einde zal zijn! Hoe zou één er duizend kunnen najagen, en twee er tienduizend op de vlucht doen slaan, tenzij hun Rots hen had overgegeven en de HEERE hen had prijsgegeven? Want hun rots is niet als onze Rots, onze vijanden zelf zijn daarvan rechters. Want hun wijnstok is van de wijnstok van Sodom en van de velden van Gomorra; hun druiven zijn galldruiven, hun trossen zijn bitter. Hun wijn is het vergif der draken en het wrede venijn der adders. Is dit niet bij Mij weggelegd, verzegeld onder mijn schatten? Mij komt de wraak toe en de vergelding; te zijner tijd zal hun voet uitglijden, want de dag van hun verderf is nabij, en wat hun overkomen zal, haast zich. Want de HEERE zal zijn volk richten, en het zal Hem berouwen over zijn knechten, wanneer Hij ziet dat hun kracht geweken is en niemand meer overgebleven of achtergelaten is. Dan zal Hij zeggen: Waar zijn hun goden, de rots waarop zij vertrouwden? Deuteronomium 32:28–37.

Het „uur" van de aardbeving is „de dag van hun rampspoed". Het is het oordeel over hen in het adventisme die geen begrip hebben van de kennis die in de laatste dagen toeneemt. Zij hebben ervoor gekozen hun huis op een valse rots te bouwen, en in werkelijkheid was hun rots zand.

> „De waarschuwing is gekomen: Er mag niets worden toegelaten dat het fundament van het geloof zal verstoren waarop wij hebben gebouwd sinds de boodschap kwam in 1842, 1843 en 1844. Ik was in deze boodschap, en sindsdien heb ik voor de wereld gestaan, trouw aan het licht dat God ons heeft gegeven. Het ligt niet in ons voornemen onze voeten weg te nemen van het platform waarop zij werden geplaatst terwijl wij dag aan dag de Heere zochten met ernstig gebed, op zoek naar licht. Denkt u dat ik het licht dat God mij heeft gegeven, zou kunnen prijsgeven? Het moet zijn als de Rots der Eeuwen. Het heeft mij geleid sinds het mij werd gegeven." Review and Herald, 14 april 1903.

De „maand" vertegenwoordigt de eerste maand.

> Verheugt u dan, gij kinderen van Sion, en wees blijde in de HEERE, uw God; want Hij heeft u de vroege regen in gerechtigheid gegeven, en Hij zal voor u doen nederdalen de regen, de vroege regen en de spade regen in de eerste maand. En de dorsvloeren zullen vol koren zijn, en de perskuipen zullen overvloeien van most en olie. En Ik zal u vergoeden de jaren die de sprinkhaan heeft afgevreten, de kever, en de kruidworm, en de rups, Mijn groot heir, dat Ik onder u gezonden heb. Dan zult gij overvloedig en met verzadiging eten, en prijzen de Naam van de HEERE, uw God, Die wonderlijk met u gehandeld heeft; en Mijn volk zal in eeuwigheid niet beschaamd worden. En gij zult weten dat Ik in het midden van Israël ben, en

> dat Ik de HEERE, uw God, ben, en niemand meer; en Mijn volk zal in eeuwigheid niet beschaamd worden. Joël 2:23–27.

Het „uur” van de zondagswet breekt aan; de islam van de derde wee treft onverwachts, en het Laodiceïsche adventisme wordt beschaamd, daar het heeft vertrouwd op de rots van de slang. In die tijd, in de eerste maand, wordt de late regen uitgestort op een gereinigd volk. Op dat moment worden de Verenigde Staten gedood, na de kwelling vanaf Nashville en verder. De kwelling die de verwoesting van de steden is, begint, en op het uur van de zondagswet komen de Verenigde Staten ten einde (worden gedood) als het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie, waarmee de beproevingstijd van het beeld van het beest voor de wereld wordt ingeluid, die eindigt wanneer het achtste koninkrijk aan zijn einde komt, zonder helper (wordt gedood).

## De Eufraat

De rivier de Eufraat wordt symbolisch in verband gebracht met de islam, en Eufraat betekent: „vruchtbaar”, of „uitbreken”. In het tweede wee worden de vier winden die bij de Eufraat gebonden zijn, losgelaten.

> En de zesde engel blies op de bazuin, en ik hoorde een stem uit de vier hoornen van het gouden altaar dat vóór God is, die tot de zesde engel die de bazuin had, zei: Maak de vier engelen los die gebonden zijn bij de grote rivier, de Eufraat. En de vier engelen werden losgemaakt, die gereedgemaakt waren tegen het uur, en de dag, en de maand, en het jaar, om het derde deel van de mensen te doden. Openbaring 9:13–15.

De Eufraat vertegenwoordigde de oostgrens van het Beloofde Land, en de islam zijn in de profetie de „kinderen van het oosten”. Hun profetische kenmerk is dat zij worden tegengehouden en losgelaten, te beginnen met Hagar, die door Sara werd tegengehouden.

> En God zei: Voorwaar, Sara, uw vrouw, zal u een zoon baren; en gij zult zijn naam Isaak noemen; en Ik zal Mijn verbond met hem oprichten tot een eeuwig verbond, en met zijn zaad na hem. En wat Ismaël betreft, Ik heb u verhoord: zie, Ik heb hem gezegend, en zal hem vruchtbaar maken, en hem uitermate vermenigvuldigen; twaalf vorsten zal hij verwekken, en Ik zal hem tot een groot volk maken. Genesis 17:19, 20.

Ismaël werd vruchtbaar gemaakt, en de Eufraat betekent vruchtbaar. Aan het einde van de profetie van honderd vijftig jaar van de kwelling van de eerste wee, begon de profetie van een uur, een dag, een maand en een jaar toen de islam werd losgelaten om een derde deel van de mensen te doden. Bij de zondagswet wordt het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie gedood, en het is een derde deel van het moderne Rome. De islam was op 11 augustus 1840 beteugeld, bij de bekrachtiging van de boodschap van de eerste engel, en werd losgelaten bij de bekrachtiging van de boodschap van de derde engel op 9/11.

Op 11 september begon de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend, toen het oordeel over de doden ten einde kwam en het oordeel over de levenden begon. Toen de islam van het derde wee op 11 september werd losgelaten, werd zij onmiddellijk gedurende de tijd van de verzegeling ingehouden.

> “Dit gezicht werd in 1847 gegeven, toen er slechts zeer weinige broeders onder de adventisten waren die de sabbat hielden, en van dezen meenden slechts weinigen dat de onderhouding daarvan van voldoende belang was om een scheidslijn te trekken tussen het volk van God en de ongelovigen. Nu begint de vervulling van dat gezicht zichtbaar te worden. ‘Het begin van die tijd van benauwdheid,’ hier genoemd, heeft geen betrekking op de tijd wanneer de plagen zullen beginnen uitgegoten te worden, maar op een korte periode vlak voordat zij worden uitgegoten, terwijl Christus in het heiligdom is. In die tijd, terwijl het werk der zaligheid ten einde loopt, zal benauwdheid over de aarde komen, en de volken zullen toornig zijn, doch in toom gehouden worden, zodat zij het werk van de derde engel niet verhinderen. In die tijd zal de ‘late regen,’ of verkwikking van het aangezicht des Heeren, komen om kracht te geven aan de luide stem van de derde engel en om de heiligen voor te bereiden om stand te houden in de periode wanneer de zeven laatste plagen zullen worden uitgegoten.” Early Writings, 85.

De „korte tijd” die leidt tot het einde van de genadetijd is de periode waarin „Christus in het heiligdom” is en het „werk der zaligheid” „voltooit”.

> „In het zinnebeeldige stelsel, dat een schaduw was van het offer en het priesterschap van Christus, was de reiniging van het heiligdom de laatste dienst die door de hogepriester werd verricht in de jaarlijkse kringloop van de bediening. Het was het afsluitende werk van de verzoening—een verwijdering of wegdoening van de zonde uit Israël. Het was een voorafschaduwing van het afsluitende werk in de bediening van onze Hogepriester in de hemel, in het verwijderen of uitwissen van de zonden van Zijn volk, die in de hemelse registers zijn opgetekend. Deze dienst omvat een werk van onderzoek, een werk van oordeel; en zij gaat onmiddellijk vooraf aan de komst van Christus op de wolken des hemels met kracht en grote heerlijkheid; want wanneer Hij komt, is iedere zaak beslist. Jezus zegt: ‘Mijn loon is met Mij om een ieder te vergelden, naardat zijn werk zal zijn.’ Openbaring 22:12. Het is dit werk van oordeel, dat onmiddellijk aan de tweede advent voorafgaat, dat wordt aangekondigd in de boodschap van de eerste engel van Openbaring 14:7: ‘Vreest God en geeft Hem heerlijkheid; want het uur van Zijn oordeel is gekomen.’” The Great Controversy, 352.

Het „uitdelgen van de zonden van Zijn volk” vindt plaats tijdens het oordeel over de levenden.

> Komt dan tot inkeer en bekeert u, opdat uw zonden uitgewist mogen worden, wanneer de tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht des Heeren; en Hij zal Jezus Christus zenden, Die u tevoren verkondigd is; Welken de hemel moet opnemen tot de tijden van de wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft door de mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw af. Handelingen 3:19–21.

Om zich te kunnen bekeren, moet men in leven zijn, en de bekering waarnaar Petrus hier in volmaakte zin verwijst, vindt plaats wanneer de „verkwikking zal komen”. De rust en de verkwikking zijn de late regen, die begon toen de machtige engel van Openbaring achttien neerdaalde om de aarde te verlichten met Zijn heerlijkheid. Die machtige engel was ook de eerste engel van 11 augustus 1840, die neerdaalde toen de islam werd beteugeld, en die engel was „niemand minder dan Jezus Christus”. De „verkwikking” en „de tijden der wederoprichting aller dingen” beginnen wanneer de islam wordt losgelaten om de volken toornig te maken, en

vervolgens beteugeld wordt terwijl de honderd vierenveertig duizend worden verzegeld. 11 september markeert de tijden van de verkwikking en de rust, die de late regen is, en markeert de periode van de „wederoprichting aller dingen". Wat in de kerk wordt hersteld, die sinds de opstand van 1863 de strijdende kerk is geweest, maar de triomferende kerk zal worden, is de tijd van de verzegeling van de honderd vierenveertig duizend.

De strijdende kerk is een mengsel van tarwe en onkruid, en de triomferende kerk is het eerstelingsgarfoffer van tarwe met Pinksteren. 11 september was de eerste keer dat Bileam de ezelin sloeg, en Bileam (de Verenigde Staten) begon onmiddellijk na de verrassingsaanval een wereldwijde oorlog tegen het terrorisme. Bileams ezelin vertegenwoordigt de drie weeën die samen het derde wee vormen, en die parallel lopen met de boodschappen van de drie engelen. De drie weeën worden daarom profetisch bestuurd door de drie stappen van de drie engelen. Om deze reden is de tweede keer dat Bileam de ezelin slaat een verdubbeling, zoals altijd het geval is in de tweede stap. Tussen de twee wijngaarden van het oude letterlijke en het moderne geestelijke heerlijke land sloeg de islam Israël op 7 oktober 2023, en er werd onmiddellijk een beperking aan Gaza opgelegd, en vervolgens zal de islam Nashville treffen.

De aanval op Nashville is de tweede van de twee verrassingsaanvallen die in Bileams getuigenis tussen de wijngaarden plaatsvinden. Nashville markeert het profetische waymark wanneer de boodschap van de middernachtsroep zich voegt bij de tweede engel. De boodschap van de middernachtsroep begint wanneer Christus' twee discipelen (die de boodschap van de tweede engel voorstellen) de ezelin losmaken aan het begin van de triomfantelijke intocht. Die processie voert uiteindelijk naar het kruis, dat de aardbeving vertegenwoordigt van de spoedig komende zondagswet, waarin de hoer Rome het zesde koninkrijk van de Bijbelprofetie overwint, nadat zij voor de geschiedenis van de Verenigde Staten in vergetelheid was geraakt.

Wanneer de hoer bij de zondagswet haar liederen begint te zingen, zal de slag bij Ninevé herhaald zijn en zal de sleutel zijn omgedraaid die het begin markeert van de beproevingstijd van het beeld van het beest in de wereld. De slag bij Ninevé is het einde van de verkondiging van de middernachtsroep, die daarna overgaat in de luide roep van de derde engel. Het begin van die periode, die gemarkeerd wordt door de verrassingsaanval op Nashville, zal eveneens voorafgeschaduwd zijn door de slag bij Ninevé, want Jezus beeldt als Alfa en Omega het einde altijd af met het begin. De aanval op Nashville zal uit profetische noodzaak de elementen bevatten van een overwinning van Rome op Perzië, die de islam in staat stelt de aarde met duisternis te vervullen. Donald Trump is het symbool van het beeld van Rome, zodat hij in de slag bij Ninevé die met de aanval op Nashville samenhangt, zal overwinnen, maar zijn kracht om de vloed van de islam te weerstaan, zal uitgeput zijn.

De strijd die Ronald Reagan in 1989 met succes wist te winnen, was een koude oorlog die aan het einde van de Tweede Wereldoorlog was begonnen. Trumps koude oorlog is de slag bij Panium, en zij voert tot de Derde Wereldoorlog bij de zondagwet, die is voorafgeschaduwd door de slag bij Actium en ook door de slag bij Ninevé. Trumps koude oorlog, voorgesteld door de slag bij Panium, leidt tot het neerhalen van de „muur" van scheiding tussen kerk en staat in de Grondwet, zoals voorafgeschaduwd door het neerhalen van de Berlijnse „muur" in 1989.

Nashville vertegenwoordigt het punt waarop de ezelin van Bileam Bileams voet tegen de muur drukt, en duidt aldus op een verminking bij de muur. De periode van de middernachtsroep begint met een gebeurtenis die inslaat op de scheidingsmuur in de Grondwet, en markeert zo het begin van de oprichting van het beeld van het beest (de vereniging van kerk en staat), met een wegmarkering die het neerhalen van de scheidingsmuur typeert aan het einde van de oprichting van het beeld van het beest. Donald Trump zal profetisch spreken door middel van een uitvoeringsbevel dat het spreken bij de zondagswet typeert, zoals getypeerd in de Alien and Sedition Acts van 1798. Daar zal hij de globalisten van de Democratische partij en hun tegenhangers, de RINO-globalisten van de Republikeinse partij, verslaan. Zijn overwinning op de vijanden die door Perzië worden getypeerd in de slag bij Ninevé, zal beide zijden van de politieke oorlog beroofd achterlaten van de kracht die nodig is om weerstand te bieden aan de sprinkhanen van de islam die zich over het land zullen verspreiden. De verbrijzelde voet van Trump is de muur aan het begin van de verkondiging van de middernachtsroep die leidt tot de muur aan het einde.

Wij zullen deze beschouwing over de drie weeën in het volgende artikel voortzetten.